

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.056/2014/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Megay Györgyi ügyvéd ügyintézése mellett a Megay Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek, a dr. Dobrossy István Jenő ügyvéd ügyintézése mellett a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt III. rendű alperes neve (címe) III. rendű alperessel szemben szerződés érvénytelensége miatt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.945/2011/67. számú ítélete ellen a III. rendű alperes részéről 68. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 317 500 (háromszáztizenhétezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A frsz-ú, **X** típusú gépjármű az "**Ö**" **Bt.** nevére kiállított okiratokkal került behozatalra Magyarországra, majd a 2006. október hó 2. napján kelt adásvételi szerződés tanúsága szerint azt értékesítették a korábbi I. rendű alperes **Sz. S.** részére. Ennek megfelelően a hatósági nyilvántartásban őt tüntették fel tulajdonosként, ugyanakkor a gépjárművet ténylegesen a III. rendű alperes vásárolta meg, és értékesítette tovább 2006. november hó 6. napján a felperesnek.

A gépjármű megvásárlására úgy került sor, hogy egy "**h-i**" autókereskedő - **S. G.** - felhívta a III. rendű alperest, miszerint a perbeli gépjármű eladó. Még aznap "**H**"ban találkozott a III. rendű alperes, **Sz. L.**, **S. G.** és **L. A.** (becenevén "**B**"). Az nem állapítható meg, hogy ekkor jelen volt-e **Sz. S.**, illetőleg az időközben elhunyt **O. Ö.** az azóta felszámolt "**Ö**" **Bt.** belfagya.

A III. rendű alperes **L. A-val** egyezett meg a gépjármű megvételéről, **S. G.** közvetített az ügyletnél és a III. rendű alperes **L. A-nak** fizette ki a vételárat. Az adásvétel megkötésekor a III. rendű alperes egy kulcsot vett át az eladótól. A gépjármű vételára az írásbeli adásvételi szerződésben nem szerepelt, azt kb. 9 000 000 Ft-ért vásárolta meg a III. rendű alperes, és azt később a felperesnek adásvétellel vegyes csereszerződés keretében értékesítette úgy, hogy 2 500 000 Ft készpénz mellett a gépjárműért cserébe kapott egy 5 500 000 Ft értékű BMW 320d és egy 2 000 000 Ft értékű típusú gépjárművet.

A III. rendű alperes **L. A.** foglalkozásával az ügylet megkötésekor nem volt tisztában, nem tudta, hogy milyen tevékenységből nyeri a létfenntartásához szükséges bevételt, így ő autókereskedőnek nem tekinthető.

Az adásvételi szerződés megkötését megelőzően a III. rendű alperes a gépjármű eredetiségvizsgálatát nem végeztette el. Az **"Ö" Bt.** által megrendelt és a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal Központi Okmányirodája által az adásvételi szerződés megkötése után, 2006. október hó 10. napján kiállított határozat (.....) szerint a gépjármű származása tisztázott: a külföldi forgalmi engedély, okmányok és a közlekedési igazgatósági hatóság által rögzített jármű- és okmányazonosítók, valamint műszaki adatok megegyeznek a származási ország járműnyilvántartásában regisztrált adatokkal. A jármű a külföldi és nemzetközi körözési nyilvántartásokban ekkor nem szerepelt.

Később a gépjármű 3 alkalommal is eredetiségvizsgálaton esett át. A III. rendű alperes megbízásából 2006. október hó 11. napján a **"T" Kft.** 2006. november hó 6. napján a korábbi II. rendű alperes, míg 2007. június hó 20. napján ugyancsak a **"T" Kft.** végzett a gépjárművön eredetiségvizsgálatot. Mindhárom eredetiségvizsgálat szerint a gépjármű nem bűncselekményből származó. A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatalának számú határozata a jármű egyedi azonosító adatai és a jármű okmányain szereplő egyedi azonosító adatok egymástól való eltérését megállapította. Megállapította továbbá, hogy az eltérés adminisztrációs, illetőleg gyártási hiba miatt következett be. A jármű egyedi azonosító adataiban külső erő hatására elváltozás állt be, de külső jogtalan beavatkozás nyoma nem látható.

A III. rendű alperes a gépjármű megvételét követően a **"M" Kft.** (... márkaszervíz) a gépjárművön kulcsdiagnosztikai vizsgálatot végeztetett. A vizsgálat megállapította, hogy maga az indítókulcs nem a perbeli gépjárműhöz tartozik, hanem az egy teljesen más típusú... gépjármű indítókulcsa, amit átkódoltak. Gyárilag a perbeli gépjárműhöz 2 kulcs tartozik.

A III. rendű alperes a gépjárművet 2006. november hó 6. napján értékesítette a felperes részére.

2006. december hó 14. napján a felperes házastársa, **B. P.** a perbeli gépjárművet bevitte a **"M" Kft.**-hez, és megrendelte annak zárcseréjét. Problémaként jelentkezett, hogy a multifunkciós kormány nem működött, ahogy a műszerfal egyes visszajelzői sem. A **"M"**

Kft. másnap jegyzőkönyvet vett fel, ahol **M. J.** ügyvezető, **M. Z.** szerelő, **B. P.** voltak jelen, valamint a későbbiek során a III. rendű alperes is. A jegyzőkönyv szerint „A javítás során megállapításra került, hogy a gépkocsiban lévő kulcsgarnitúra szerves részét képező EWS biztonsági berendezés nem a gépkocsi típusának megfelelő. Cseréjét követően az előző hiba okaként az új, már a típusnak megfelelő EWS nem programozható. További vizsgálat eredményeként kiderült, hogy a lámpamodul és motorvezérlő egység olyan alvázszámot tartalmaz, ami a... gyár nyilvántartási lapján lopott gépkocsiként szerepel.” Emiatt a szerviz ügyvezetője a rendőrségnél bejelentette a lopás gyanúját. A Debreceni Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya arról tájékoztatta őt, hogy a gépjárművet nem körözik, így az ügy nem igényel intézkedést (.....).

2007. június hó 18. napján a felperes az **"Sz" Kft.** részére 10 500 000 Ft-ért értékesítette a perbeli gépjárművet, amit 2007. október hó 3. napján a Nógrád Megyei Rendőrfőkapitányság Bűnügyi Osztálya lefoglalt (.....). Ekkor a gépjárművet a VPOP Központi Bűnüldözési Parancsnoksága már lefoglalta az **"Sz" Kft.** ellen adócsalás miatt folytatott eljárás keretében (10.110/2007/bü.), de átadták a nógrádi nyomozószerv részére. A büntetőeljárásban 2008. január hó 14. napján kelt szakvélemény szerint a perbeli gépjármű alvázszáma (.....) nem a jármű eredeti azonosító jele. A gyári alvázszámot (....) kiköszörülték. 2008. februárjában a gépjármű az tulajdonost kártalanító Generali-Providencia Biztosítónak került kiadásra.

2008. október hó 13. napján a felperes az **"Sz" Kft.**-vel kötött adásvételi szerződést felbontotta, és 10 500 000 Ft-ot a vevő részére megfizetett. A pénz átadására úgy került sor, hogy a felperes házastársa **K. I.** autókereskedő részére a fenti összeget átadta, aki azt továbbadta **Sz. Sz.**, az **"Sz" Kft.** ügyvezetője részére. Erről egy nyilatkozat került kiállításra, eszerint az **"Sz" Kft.** kártalanítása teljes mértékben megtörtént. Az **"Sz" Kft.** időközben felszámolás alá került. A **"K" Zrt.** felszámoló tájékoztatása szerint erre vonatkozó okirat nincs a birtokukban.

A felperes keresetében a III. rendű alperest 10 500 000 Ft tőke és annak 2006. november hó 6. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni a lehetetlen szolgáltatásra irányuló adásvétellel vegyes csereszerződés érvénytelensége miatt.

A III. rendű alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 67. sorszám alatt meghozott ítéletében a III. rendű alperes és a felperes között 2006. november hó 6. napján létrejött adásvétellel vegyes csereszerződést az ítélet meghozataláig terjedő időszakra hatályosnak nyilvánította, és kötelezte a III. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10 000 000 Ft tőkét és 1 000 000 Ft perköltséget, amelyet meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Határozatának indokolása szerint az 1/2010. (VI. 28.) PK. vélemény 3. pontja alapján az eredeti állapot helyreállítása csak természetben történhet. Nem minősül az eredeti állapot helyreállításának az, ha valamelyik fél a kapott dolgot, szolgáltatást csak annak pénzbeli egyenértéke megfizetésével tudná visszaszolgáltatni. A 4. pont szerint csak az a fél követelheti eredményesen a neki visszajáró szolgáltatást, aki egyben vállalja, hogy maga is

visszatéríti a számára teljesített szolgáltatást, és erre képes is. A 6. pontja értelmében, ha a szerződéskötés előtt fennállt helyzet visszaállítása akár eredeti, akár utólagos irreverzibilitás folytán nem lehetséges vagy nem célszerű, és a szerződés érvényessé nem nyilvánítható, a bíróság a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítja, és rendelkezik az esetleg ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás ellenértékének pénzbeli megtérítéséről. A 7. pont szerint a bíróság a fél által kért jogkövetkezmény helyett az érvénytelenség más jogkövetkezményét is alkalmazhatja, nem alkalmazhat azonban olyan megoldást, amely ellen valamennyi fél tiltakozik. A 8-10. pontok alapján az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonásánál gondoskodni kell az eredetileg egyenértékű szolgáltatások értékegyensúlyának a fenntartásáról, meg kell akadályozni bármely fél jogalap nélküli gazdagodását. A kamat, illetőleg a használati díj az eredeti állapot helyreállítása körén kívül eső, olyan járulékos igények, amelyek a visszatérítendő pénz, illetve dolog adott időtartamon keresztül történt birtoklásán és használatán, mint többlettényállási elemek alapulnak. Az egymás egyenértékű szolgáltatásait kölcsönösen használó felek egyike sem kötelezhető a másik javára használati díj, illetve kamat megfizetésére, amíg a szerződés érvénytelenségét a bíróság ítélettel meg nem állapítja.

Mivel a gépjármű bűncselekményből származott, így annak tulajdonosa az azt külföldről behozó személy nem lehetett. A Ptk. 117. §-ának (1) bekezdésére is figyelemmel a III. rendű alperesre nem tudott tulajdonjogot átruházni. A perbeli esetben nem volt szó kereskedelmi forgalomban való szerzésről, mert arról csak akkor beszélhetünk, ha az azt eladó gazdasági társaság gépjárművek adás-vételével üzletszerűen foglalkozik, vagy olyan magánszemély, aki hivatásszerűen, engedély birtokában foglalkozik ezzel. További konjunktív feltétel, hogy a III. rendű alperes az adásvételi szerződés megkötésekor jóhiszeműen járjon el.

Az **"Ö" Bt.** ugyan gépjármű-kereskedelemmel foglalkozott, de az nem bizonyította, hogy a III. rendű alperes tőle vásárolta a gépjárművet. A büntetőeljárásban tanúként kihallgatott **E. L.** - aki az **"Ö" Bt.** által külföldről behozott gépjárművek vizsgáztatásával foglalkozott - szerint **O. Ö-nek** önálló telephelye nem volt, kizárólag külföldről hozott be gépjárműveket, és általában kereskedőknek értékesítette azokat. Megítélése szerint **O. Ö-nek** a perbeli gépjármű megvásárlására fedezete nem volt. **Sz. S.** tanú vallomása szerint a gépjármű eladója **S. G.** volt. A III. rendű alperes a tanúvallomásában előadta, hogy **S. G.** közvetítésével **L. A-tól** vásárolta meg a gépjárművet. **L. A.** tanúvallomása szerint a gépjárművet **O. Ö.** hozta be az országba, és ő, valamint **S. G.** csupán közvetítői szerepet játszottak az ügyben. **S. G.** vallomása szerint őt **L. A.** hívta fel 2006 szeptemberében azzal, hogy a perbeli... eladó. Erre figyelemmel hívta fel **Sz. Z-t**, akivel a III. rendű alperes is eljött **"H"**ba, ahol **L. A-val** alkudtak meg a gépjármű vételáráról. Később találkoztak **O. Ö.**nel azért, mert a gépjármű az **"Ö" Bt.** nevére lett behozva, de az ténylegesen **L. A.** tulajdonát képezte.

Az **"Ö" Bt.** saját üzletkörében kiállított teljes bizonyítóerejű magánokirat sem alkalmas a III. rendű alperes állításának igazolására, mert azon vevőként az I. rendű alperes szerepelt, ami nyilvánvalóan valótlan. Ezen túlmenően a III. rendű alperes és üzletfeleinek szerződési szokásai sem hagytak kétséget afelől, hogy a gépjármű „lepapírozása” és a

valóságban megkötött ügyletek egymástól eltérhettek. Különös tekintettel a III. rendű alperes büntetőeljárás során tett tanúvallomására az látszik inkább valószínűnek, hogy a tényleges eladó **L. A.** volt, ami miatt a III. rendű alperes kereskedelmi forgalomban való szerzésre sikerrel nem hivatkozhatott.

A III. rendű alperes előadása szerint is a vételt megelőzően nem történt meg a gépjármű származásának ellenőrzése, ahogy kulcsdiagnosztikai vagy eredetiségvizsgálat sem. A márkaszervizben kb. 20 000 Ft-ért rövid időn belül egyértelműen kideríthető lett volna, hogy a gépjárművet nem a típusához tartozó indítókulccsal lehet használni, továbbá abban olyan alkatrészek találhatók, amelyek egy körözött gépjárműhöz tartoznak. Egy 9 000 000 Ft értékű gépjármű megvásárlását megelőzően a vevőtől elvárható, hogy a gépjármű származásáról a lehetőségeihez képest igyekezzen meggyőződni. Mindezt a III. rendű alperes elmulasztotta, ezért ő jóhiszemű vevőnek nem tekinthető.

A fentiek miatt a gépjármű tulajdonjogát a felperesre nem tudta átruházni, azaz a közöttük létrejött adásvétellel vegyes csereszerződés lehetetlen szolgáltatásra irányult, így az semmis.

A szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállítására a gépjármű lefoglalása okán nem volt mód, ezért az elsőfokú bíróság a Ptk. 237. §-ának (2) bekezdése alapján az ítélethozatalig terjedő időre a szerződést hatályossá nyilvánította, és az alperest kötelezte a neki jutó ellenérték megfizetésére.

A késedelmi kamat vonatkozásában nem volt alapos a kereset az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 9. és 10. pontjai alapján, ugyanis a szerződő felek kölcsönösen használták a másik fél szolgáltatását.

A per tárgya a felperes és a III. rendű alperes között létrejött szerződés érvénytelensége volt, ezért közömbös, hogy a felperes az **"Sz" Kft.** felé elszámolt-e. Ennek akkor lett volna jelentősége, ha a felperes kártérítési igénnyel élt volna, ám a jelen per tárgya az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeinek levonása volt.

A felperes 95 %-ban lett pernyertes, ezért a III. rendű alperes a Pp. 81. §-a (1) bekezdésének első fordulata alapján köteles perköltséget fizetni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a III. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan pedig annak hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítása mellett. Sérelmezte az **"Ö" Bt.**-vel megkötött adásvételi szerződés kirekesztését a bizonyítékok köréből, ahogy a III. rendű alperes és üzletfelei szerződési gyakorlatára tett megállapítást is. A hatósági nyilvántartásban is az **"Ö" Bt.** volt feltüntetve a gépjármű tulajdonosaként, ő fizette meg a regisztrációs adót, ezért mástól, mint tőle nem is lehetett volna megvenni a gépjárművet, és ezt az ügy részleteire már nem emlékező tanúk vallomása sem cáfolhatta. A III. rendű alperes és a testvére értenek a gépjárművekhez. Ők a perbelit az adásvétel előtt megvizsgálták, **"H"**ban amúgy sem volt adott a feltétel az eredetiségvizsgálathoz, amelyre az adásvétel

után sor is került több alkalommal és megfelelő eredménnyel, amiből következően az adásvétel előtti vizsgálat sem járt volna más eredménnyel. A kulcsdiagnosztikai vizsgálat nem része az eredetiségvizsgálatnak, a gépjárműhöz kapott kulcs azonosan néz ki az eredeti kulccsal, valamint a III. rendű alperes a belügyminisztériumnál is utánajárt az autónak, és a márkaszerviz bejelentése alapján a Debreceni Rendőrkapitányság sem látta okát intézkedésnek, amelyek miatt nem lehet a III. rendű alperest rosszhiszeműnek tekinteni. Nem tekinthető közömbösnek az a körülmény, hogy a felperes a vételárat visszafizette-e az **"Sz" Kft.**-nek, amelyre vonatkozó nyilatkozat aggályos a felszámoló és a rendőrség közlése alapján. Emiatt méltánytalan helyzetet eredményezett az elsőfokú bíróság döntése, arról nem beszélve, hogy a perbeli szerződés teljesült, így azt nem lehet lehetetlen szolgáltatásra irányulónak tekinteni, és nem bizonyított, hogy a szolgáltatások közötti egyensúly megbomlott-e.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Az ítélet tábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet részben elutasító rendelkezését. Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a releváns bizonyítási eljárás lefolytatását követően a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, amiből az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló következtetésre jutott. Az ítélet tábla az első fokú ítélet indokaival is maradéktalanul egyetértett beleértve a III. rendű alperes és üzletfelei szerződési szokásaira tett megállapítást is.

Ez utóbbit megfelelően szemléltették a peres iratok mellékletét képező és két kötetet kitevő nyomozati iratokban fellelhető tanúvallomások, továbbá a jelen per során tett előadások és vallomások. Tény, hogy a perbeli gépjárművet nem az hozta be, aki a regisztrációs adót utána befizette, valamint aki ennek okán tulajdonosként került feltüntetésre a hatósági nyilvántartásban. Ezen - **"m-i"** és **"b-i"** lakhellyel rendelkező.... állampolgárok tulajdonában lévő - gazdasági társaság telephelye (ha volt) **"S"**ban volt, mégis a gépkocsi továbbértékesítésére **"H"**ban került sor. A gépkocsit nem is a tulajdonosként feltüntetett személy adta el, hanem a **"B"** becenevű **L. A.** vagy más vélemények szerint **S. G.**. Ez utóbbi a tulajdonos üzletvezetőjét maga is neppernek nevezte, akinek anyagi fedezete sem lett volna a gépjármű megvásárlásához. A vevő sem az a korábbi I. rendű alperes volt, aki az adásvételi szerződésben feltüntetésre került, hanem a III. rendű alperes, aki a vételárat ténylegesen kifizette. Az adásvétel perfektuálását követően aztán mégis felkeresték a papír szerinti tulajdonost, hogy a szóban megkötött üzlet megfelelő dokumentálására sor kerüljön. A III. rendű alperes a fellebbezési előadása szerint értett a gépkocsikhoz, ezért sem volt szükséges az adásvétel előtt eredetiségvizsgálatot elvégeztetni, utóbb mégsem érte be ennyivel, hanem a márkaszerviznél kulcsdiagnosztikai vizsgálatot is megrendelt.

Ezek a körülmények teljes mértékben megalapozzák az elsőfokú bíróságnak a III. rendű alperesnek és üzletfeleinek szerződési szokásaira tett megállapítását, valamint kellően

alátámasztják azt a tényállási elemet is, miszerint nem kereskedelmi forgalomban került sor az adásvételre, miáltal a Ptk. 117. §-ának (1) bekezdésében rögzített „nemo plus iuris” elve nem szenvedhetett csorbát a Ptk. 118. §-ának (1) bekezdésében írt egyik kivétel alkalmazhatósága folytán.

A kereskedelmi forgalomban való eladás hiányában szükségtelemmé is vált a III. rendű alperes jóhiszeműségének a vizsgálata. Mivel erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság mégis megállapítást tett, amit a III. rendű alperes a fellebbezésében sérelmezett, az ítéletábra is megjegyzi, hogy megalapozott volt az elsőfokú bíróság ezen minősítése. Egy külföldről behozott használt, nagy értékű luxusautó megvásárlása esetén, ha csupán egy indítókulcs kerül átadásra, a gépkocsit nem is a nyilvántartott tulajdonos adja el, és az alvázszámon - miként a nyomozati iratokban elfekvő fényképfelvételek alapján laikus szemmel is megállapítható - külső erő hatására beállt elváltozás látható, egy önmagát a gépjárművekhez értőnek valló, és azokkal hivatásszerűen foglalkozó vevő részéről fokozottabb körtekintés lett volna elvárható. Köztudomású, hogy a gépjárművek egyedi azonosító jegyei több helyen is fellelhetők, így már az adásvétel helyszínén is ellenőrizni lehetett volna a rejtett helyen lévő alvázszámot (miként ezt a szakszerviz meg is tette), valamint még az adásvételt megelőzően meg lehetett volna rendelni a kulcsdiagnosztikai vizsgálatot, nem csupán azt követően.

A fentiek szerint a III. rendű alperes a gépjárművön tulajdonjogot nem szerezhette, így azt tovább sem adhatta, ezért a gépjármű tulajdonjogának átruházására kötött szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányult, szemben a fellebbezésben kifejtettekkel.

A perbeli jogvita elbírálása szempontjából közömbös volt, hogy a felperes a vételárat visszafizette-e az **"Sz" Kft.**-nek, ez ugyanis nincs befolyással a semmis szerződés jogkövetkezményeinek levonására. Ha nem került volna a vételár visszafizetésre, ez akkor is a felszámolt cég kielégítetlenül maradt hitelezőit, illetve ezek hiányában a tulajdonosait érintő kérdés, aminek tisztázásra utólagos vagyonrendezési eljárás keretében lesz lehetőség.

A leírtak miatt az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint annak helyes indokai alapján. Észlelte az ítéletábra, hogy az első fokú ítéletben rögzítettekkel ellentétben nem 630 000 Ft, hanem csupán 615 000 Ft illeték került lerovásra (2*300 000 Ft a közjegyző előtt, és egy ízben 15 000 Ft az elsőfokú bíróság felhívására), ezért a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése értelmében kötelezte a felperest a fellebbezési tárgyaláson meghozott végzésével a hiányzó összeg lerovására.

A III. rendű alperes a másodfokú eljárásban peresztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles a jogi képviselővel eljáró felperes javára perköltséget fizetni, melynek összegét az ítéletábra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján meghatározott összegben állapított meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a peresztes III. rendű alperes személyes költségmentessége okán a

költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Debrecen, 2014. április hó 24. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő